

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 14/2017
19.01.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Здравка Мусића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Шапцу К 7/2014 од 07.10.2016. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1461/16 од 21.11.2016. године, у седници већа одржаној дана 19.01.2017. године једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈАЊЕМ захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА и по службеној дужности у односу на окривљеног ББ, ПРЕИНАЧУЈУ СЕ правноснажне пресуде Вишег суда у Шапцу К 7/14 од 07.10.2016. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1461/16 од 21.11.2016. године, тако што се према окривљенима АА и ББ на основу члана 422. став 1. тачка 3) Законика о кривичном поступку,

ОДБИЈА ОПТУЖБА

и то да су

1. Окривљени АА

Дана 15.11.2010. године у ..., у улици ..., у урачунљивом стању код себе неовлашћено држао мању количину опојне дроге „хероин“ за сопствену употребу, и то у једном папирном пакетићу из којег је конзумирао ову опојну дрогу непосредно пре откривања од страна ОСЈ-ПС Лозница, тако да су у време откривања на папирном пакетићу били присутни само трагови ове опојне дроге, при чему је био свестан свога дела и његове забрањености па је извршење кривичног дела хтео

чиме би извршио кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. Кривичног законика и

2. Окривљени ББ

Дана 12.11.2010. године у ..., у улици ... у урачунљивом стању код себе неовлашћено држао мању количину опојне дроге „хероин“ за сопствену употребу

и то један пакетић 0,16 грама нето масе ове опојне дроге, при чему је био свестан свога дела и његове забрањености, па је извршење кривичног дела хтео

чиме би извршио кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. Кривичног законика.

Трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Шапцу К 7/14 од 07.10.2016. године, окривљени ББ и АА оглашени су кривим да су извршили по једно кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ, за која су им изречене условне осуде тако што им је утврђена казна затвора у трајању од по три месеца и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени у року од две године од дана правноснажности пресуде не учине ново кривично дело. Првостепеном пресудом од оптуженог ББ је одузета опојна дрога „хероин“ нето масе 0,16 грама као и од оптуженог АА. Окривљени су обавезани да плате суду на име паушала износ од 50.000,00 динара, као и трошкове кривичног поступка чија ће висина бити одређена накнадно посебним решењем, а све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду, Кж1 1461/16 од 21.11.2016. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљених ББ и АА, а првостепена пресуда је потврђена.

Против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1461/16 од 21.11.2016. године, бранилац окривљеног АА, адвокат Здравко Мусић, благовремено је поднео захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и преиначи побијану пресуду тако што ће одбити оптужбу према окривљеном.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, и у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је основан.

Основано се у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА указује да је доношењем другостепене пресуде повређен закон из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, на штету окривљеног АА, јер је пре правноснажног окончања поступка наступила застарелост кривичног гоњења у смислу одредаба члана 103. тачка 6. у вези члана 104. став 6. Кривичног законика.

Из списка предмета произлази да је окривљени АА првостепеном пресудом оглашен кривим да је дана 15.11.2010. године, извршио кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ, за које дело је прописана новчана казна или затвор до три године.

Према одредби члана 103. тачка 6. КЗ, прописано је ако у том Закону није другачије одређено кривично гоњење не може се предузети када протекне три године од извршења кривичног дела за које се по закону може изрећи казна затвора преко једне године или новчана казна, а чланом 104. став 6. КЗ да застарелост кривичног гоњења настаје у сваком случају кад протекне двоструко време које се по закону тражи за застарелост кривичног гоњења.

С обзиром на то да је кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ, за које је окривљени АА, оглашен кривим првостепеном пресудом извршено дана 15.11.2010. године, то се основано у захтеву наводи да је сходно члану 103. тачка 6. у вези члана 104. став 6. Кривичног законика наступила застарелост кривичног гоњења дана 15.11.2016. године.

Против првостепене пресуде жалбу је поднео бранилац окривљених АА и ББ, адвокат Здравко Мусић, дана 25.10.2016. године, дакле у време када није наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења, па ова околност није истицана у поднетој жалби, с тим што је другостепена пресуда донета дана 21.11.2016. године.

Одлучујући о поднетој жалби, другостепени суд је поступао у складу са одредбом члана 451. став 1. ЗКП, односно ограничио је испитивање првостепене пресуде по жалби у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалби. Међутим, према одредби члана 451. став 2. ЗКП, предвиђено је одступање од правила да се другостепени суд креће у границама основа, дела и правца побијања истакнутих у жалби, а односи се на испитивање по службеној дужности одлуке о кривичној санкцији.

У конкретном случају, другостепени суд је сходно члану 451. став 2. тачка 1. ЗКП, испитао првостепену пресуду у делу који се односи на изречену кривичну санкцију. При испитивању кривичне санкције по службеној дужности, у смислу члана 451. став 2. ЗКП, другостепени суд треба да има у виду да се казне и мере упозорења могу изрећи само учиниоцу који је крив за учињено кривично дело, према начелној одредби члана 2. Кривичног законика. Другим речима, ако је пре правноснажног окончања кривичног поступка настала околност која трајно искључује кривично гоњење, а то је апсолутна застарелост и то након изјављене жалбе тада учинилац дела не може бити правноснажно оглашен кривим, па му суд не може изрећи ни кривичну санкцију, што значи да је у конкретном случају другостепени суд био овлашћен да испита питање застарелости кривичног гоњења по службеној дужности, те да преиначи на основу члана 459. став 1. ЗКП, првостепену пресуду и на основу члана 422. став 1. тачка 3) ЗКП, одбије оптужбу против окривљеног.

Другостепени суд то није учинио, већ је првостепену пресуду потврдио и на тај начин учинио повреду кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП у вези члана 103. тачка 6. и члана 104. став 6. КЗ на штету окривљеног АА, на шта се основано указује у поднетом захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног.

Стога је Врховни касациони суд отклонио учињену повреду Закона и усвајањем захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, преиначио побијане правноснажне пресуде и на основу члана 422. став 1. тачка 3) ЗКП,

према окривљеном АА одбио оптужбу за кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ јер је наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења пре правноснажног окончања поступка.

Како је побијаном правноснажном пресудом, поред окривљеног АА, оглашен кривим и окривљени ББ, због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ, извршено дана 12.11.2010. године, Врховни касациони суд налази да разлог због којег је донео одлуку у корист окривљеног АА – члан 438. став 1. тачка 1) ЗКП, постоји и за окривљеног ББ у погледу којег није поднет захтев за заштиту законитости, јер је с обзиром на време извршења предметног кривичног дела и казну која се за исто може изрећи – новчана казна или казна затвора до три године, у смислу члана 103. тачка б) у вези члана 104. став 6. КЗ, наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења, дана 12.11.2016. године, дакле пре правноснажног окончања кривичног поступка дана 21.11.2016. године, због чега је овај суд у смислу члана 489. став 2. ЗКП преиначио побијане правноснажне пресуде по службеној дужности и у односу на окривљеног ББ, тако што је према истом на основу члана 422. став 1. тачка 3) ЗКП, одбио оптужбу да је извршио кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ, поступајући као да захтев за заштиту законитости постоји и у односу на овог окривљеног.

На основу члана 265. став 1. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Из изнетих разлога, а на основу члана 492. став 1. тачка 2) и члана 489. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Весна Веселиновић,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић

љи